32e jaar. — Nr 109. Donderdag 10 september 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »

Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 10 SEPTEMBER.

—

Door ministerieel besluit van den 5 september is M. Jean Jeurgen van Tongeren secretaris-schatbewaarder benoemd van het besturend bureel van het atheneum dezer stad.

—

Door koninklijk besluit van den 9 september is M. Cornelis Moens van Werm gemachtigd om het ambt van gemeente-secretaris tegelijkertijd met dat van schepen te bekleeden.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 17 september.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 177 koeien, 35 kalveren, 49 schapen, 159 vette varkens en 1226 magere varkens.

BINNENLAND.

Moord te Luik. — Zondag rond 10 uren 's avonds, kwam de genaamde G... in gezelschap van zijne vrouw en kinderen, met zijnen schoonbroeder, den genaamden N.... naar huis van de kermis van St-Gilles, alwaar laatstgenoemde woont.

Onderwege kregen zij twist voor eene nietigheid en N.... bracht aan zijnen schoonbroeder verscheidene dolksteken toe, waarvan één het hart doorboorde.

De dood was oogenblikkelijk. De moordenaar is op heeterdaad aangehouden door den policiekommissaris der gemeente St-Nicolas, geholpen door eenen agent, die hem naar de hoofdwacht der policie te Luik hebben gebracht. De moordenaar is gisteren morgend ter beschikking van den prokureur des konings gesteld.

— Stanley is te Brussel geweest. Hij is eerst te Oostende door den Koning ontvangen, daarna is hij naar de hoofdstad vertrokken om te onderhandelen met de algemeene besturders van den vrijen Congostaat.

— Men telegrapheert uit Oostende, dat de koning, baron von Bleichröder tot groot officier der Leopoldsorde heeft benoemd. Die baron is de groote berlijnsche bankier, met wien de koning aan het onderhandelen is over de leening van den Congo en dien hij dezer dagen naar Oostende heeft doen komen.

— Eene depeche uit Weenen meldt dat prins Rodolf, de echtgenoot van prinses Stefanie, zich uit Schœnbrunn naar Laxemburg begaf, wanneer de paarden van zijn rijtuig op hol geraakten. Na verloop van eenige oogenblikken ploften de paarden neer en de prins viel uit het rijtuig. Hij had sterke kneuzingen aan de bil. Men verhoopt dat het ongeval geene ernstige gevolgen zal hebben.

— Eenige maanden geleden werden er in de omstreken van Meessen, nabij de grensscheiding, briefjes verspreid met bedreigingen van brandstichting bij al de landbouwers die zich van de dorschmachienen bedienden. De bedreigers hebben woord gehouden : in den nacht van zondag tot maandag zijn er aldaar vijf koornmijten in brand gestoken geweest en den volgenden nacht werd er ook een brand opgemerkt in de richting van Ploegsteert.

— Het paleis der natie. — Volgens men verzekert zullen de Volksvertegenwoordigers, in november aanstaande, nog geen bezit kunnen nemen van hun nieuw lokaal en voortdurend hunne zittingen moeten houden in de vergaderzaal van den Senaat.

— Een koninklijk besluit van den 25 augustus, beschikt dat er eene schadeloostelling zal toegekend worden aan de eigenaars van dieren, gestorven ten gevolge van de inenting der besmettelijke longvlies insteking, welke inenting gedaan werd als voorbehoedmiddel tegen die ziekte. De heer minister van landbouw heeft de onderrichtingen nopens die zaak aan de gouverneurs der provincieen gezonden, met verzoek ze ter kennis te brengen der veeaartsen van de provinciën.

— De *Echo du Parlement* verdwijnt of liever verandert van naam en wordt *La Nation*.

— Minister Van den Peereboom heeft aan de statie-oversten van Brussel de namen gevraagd der bedienden die ter gelegenheid der feesten van den 50ste verjaardag der belgische spoorwegen buitengewoon dienst gedaan hebben. Zij zullen buitengewoon beloond worden.

— De policie van Brussel heeft door een telegram bericht gekregen van de fransche policie dat eene diefstal van 400,000 fr. gepleegd was ten nadeele van de *Société générale* van Rouaan. Een bediende der maatschappij, die de functiën vervulde van hulpboekhoude, heeft de vlucht genomen met eenen portefeuille, eene som van 400,000 fr. medenemende. Men denkt dat de dief zich in België schuil houdt. Zijn signalement is aan al de policiecommissarisen der groote steden gezonden.

— Maandag morgend heeft men in het Ter Kamerenbosch op den grond eenen man vinden liggen, die door een vuurschot gekwetst was. De gekwetste is naar den policiepost der 6e afdeeling gedragen. Daar werd hij herkend voor Frans Verdonck, dienstknecht, tegen wien sedert den 1 september een aanhoudingsmandaat afgeleverd was om fruit gestolen te hebben in eenen hof der Louisalaan. Uit het onderzoek der policie is gebleken dat Verdonck gekwetst werd, 's nachts, door eenen hovenier uit den omtrek van Uckel, bij wien hij had willen indringen.

— Een ongeluk is eergisteren morgend gebeurd aan het inopbouwzijnde militaire hospitaal in de Kroonlaan, te Elsene. Twee schaliedekkers, de genaamden Pieter van Roye en Jos. Jacobs waren aan het dak van het hoofdgebouw bezig ; eensklaps gleed de ladder uit waarop zij zich bevonden en beiden vielen op de straatsteenen. De ongelukkigen ontvingen de eerste zorgen van twee geneesheeren uit de buurt, die hen vervolgens naar het gasthuis deden voeren. Jacobs overleed eenige oogenblikken nadat hij in het St-Pietersgasthuis aangebracht werd. Van Roye, alhoewel erg gekwetst, verkeert niet in levensgevaarr

— *Merkweerdige reis.* — Aan de personen, die tusschen Antwerpen en Brussel per spoorweg reizen, kunnen wij het volgende problema voorstellen : uit Brussel te 3 uren namiddag naar Mechelen per exprestrein, en eerst te half 9 aankomen.

Dat problema werd woensdag opgelost door een inwoner van Mechelen. Omtrent 5 ure kwam hij de Noorderstatie te Brussel binnen en zag een trein voor Antwerpen.

Hij stapte in, doch ongelukkig was het de trein der antwerpsche graanhandelaars, die te Mechelen niet stilhoudt. Onze Mechelaar mocht dus zijne stad per express voorbijrijden en stond omtrent 6 ure in de Ooststatie te Antwerpen te zien.

Hij legde zijn geval uit aan den statie-overste, die de goedheid had zijn koepon Brussel-Mechelen geldig te maken voor de terugreis van Antwerpen naar Mechelen, op voorwaarde dat de reiziger met den eerstvolgenden trein zou vertrekken.

De reiziger haast zich naar de laadingsplaats en stapt in den trein die gereed stond, met het opschrift Brussel. Helaas ! nogmaals reed hij Mechelen voorbij ; hij had den rechtstreeckschen trein voor Brussel genomen, die te 6 ure 40 m. vertrekt, in plaats van den trein van 6 ure 50 m. die te Mechelen stilhoudt.

Na meer dan 2 uren reizens per express, bevond hij zich dus op zijn vertrekpunt terug. De trein van 8 ure uit Brussel bracht hem eindelijk op zijne bestemming aan.

De Mechelaar zwoer, maar wat te laat, dat hij zich niet meer zou laten beetnemen. Zijne avontuur kan in alle geval tot verwittiging dienen voor andere reizigers. *(Handelsblad).*

— Een pijnlijk ongeluk heeft zondag de gemeente Gourieux in verslagenheid gedompeld.

M. Marchal, onderwijzer bij de middelbare school van St-Guislain, was op de jacht naar waterwild. Hij moest over eene haag springen en volgens eene noodlottige gewoonte welke alle jaren slachtoffers maakt, legde hij zijn geweer dwars over de haag, met den loop naar voren. Als hij de haag overgesprongen was trok hij zijn geweer bij den loop naar zich toe. De haan haperde, het schot ging af en de lading trof M. Marchal in den knie. Het been is moeten afgezet worden.

— Eene zonderlinge geschiedenis. — Eenige weken geleden stierf in het oostelijk deel van Berlyn een rentenier, die als rijk man bekend stond en die zijn geheel vermogen aan zijnen eenigen zoon, een te Leuven wonend schilder, vermaakte.

De buren van den overledene waren zeer verbaasd toen zij van het bestaan van dezen algemeenen erfgenaam hoorden, want zij hadden nooit een enkel woord over den zoon hooren spreken en waren steeds overtuigd geweest dat de oude man alleen in de wereld stond.

Toch had hij dien zoon lief gehad gelijk een vader zijn kind maar kan hefhebben. Vijftien jaren geleden had hij het ouderlijke huis verlaten ; de vader had namelijk als practisch denkend man een degelijk koopman willen maken van zijnen zoon, die echter met de schilderkunst dweepte en zich op het schilderen toelegde.

Om zijn kind gedwee te maken trok de vader elken onderstand in en daarop trok de zoon, die zich niet wilde onderwerpen, naar België. Jaren verliepen zonder dat beiden iets van elkander hoorden : de zoon was inmiddels gehuwd en leefde met vrouw en kinderen in bekrompen omstandigheden. Hij had ingezien dat zijn vader gelijk had gehad, maar was te trotsch om diens hulp in te roepen en leed liever met zijn gezin gebrek.

Op zekeren dag trad een Engelschman zijn werkhuis binnen, met het beweren dat hij het talent van den artist zeer had hooren roemen ; hij kocht voor eene groote som geld, eene schilderij en bestelde eene tweede. De bestellingen namen steeds toe en eindelijk geraakte de schilder in gunstige financieele omstandigheden.

Thans zoekt hij ook eene verzoening met zijnen vader te bewerkstelligen, toen hij eensklaps een telegram uit Berlyn ontving, waarin de oude man zijn kind verzocht aan zijn sterfbed te komen, opdat hij hem nog eenmaal voor zijn overlijden zou kunnen zien.

Dadelijk reisde de schilder af, maar hij kwam te laat, want zijn vader was reeds dood en het sterfhuis verzegeld.

Eenige dagen later werd het testament geopend waarin de overledene zijnen zoon tot algemeenen erfgenaam benoemt. Weemoedig doolde deze door de verlaten kamers, waarin zijn vader voor weinige dagen nog woonde.

Eindelijk kwam hij aan eene gesloten deur ; hij opende die met moeite en bleef eensklaps ontsteld staan, want aan de muren van de geopende kamer aanschouwde hij,.... al zijne schilderijen.

De vader had vernomen dat zijn zoon zich in zeer treurige omstandigheden bevond en had den zoon, door zijne schilderijen voortdurend door derden te doen opkooopen, onderstand verleend, zonder dat zijn trots daardoor gekwetst werd.

— Eene bende bohemers. — In het begin der verledene week werk de gendarmerie van Meenen, alsook al de brigaden van het omliggende naar Poperinge geroepen, om eene bende Bohemers, bestaande uit 86 personen, 20 paarden en 17 rijtuigen, te bewaken. Zij kwamen van Rijsel en wilden langs Waasten in België komen. Twee officieren der fransche gendarmerie, een van Rijsel en een van Hazebrouck, vergezelden ze met een groot getal gendarmen te voet en te paard, comiezen en de policie der omliggende gemeenten. Te Waasten aangekomen, werden zij weer in Frankrijk langs Belle gedreven door de belgische gendarmen. De fransche policie dreef ze weer in België langs Locre.

De officier der IJpersche gendarmerie telegrafeerde naar Brussel. Van daar schreef men naar den prefect van 't Noorden, die besloot de Bohemers weêr in Frankrijk te laten keeren en ze van daar naar hun land Bulgarie te doen leiden. Zij hebben drie dagen in België verbleven ; hunne paarden aten wat zij op de velden vonden.

Dat volk vertoft lepels, enz. Het doet ook handel in paarden. Zij hadden veel geld. Dat is natuurlijk, aangezien zij eten nemen en alles wat zij op hunnen weg vinden.

Ter gelegenheid van eene vermeerdering van familie, hebben zij feest gehouden, hunne tenten opgericht, wijn gekocht en geheel den nacht gedanst. 'T is daarop dat men meer gendarmen heeft moeten roepen ; zij stonden er immers tegen op.

De baronnes van Locre had medelijden met hen. Zij heeft hun eenen wagen brood en eene ton bier doen zenden. Zij zal ook aan de boeren al de schade welke zij geleden hebben, betalen. De gendarman waren afgemat van dat volksken te bewaken.

— De abdij der paters Trappisten, op de belgische grenzen bij Achel, welke reeds eene groote uitgestrektheid bezit, (de gebouwen strekken zich ongeveer een kwartier uurs ver uit, terwijl men de geheele abdij met bijbehoorende gronden in geen uur kan doorloopen), zal nog aanmerkelijk uitgebreid worden. Men is nu bezig met het bouwen van eene nieuwe kerk en een groot gebouw, om de vele vreemdelingen, die deze merkwaardige inrichting komen bezichtigen te kunnen laten overnachten.

— De handelsvereeniging van Oostende heeft besloten eene vergadering bijeen te roepen op 22 september aanstaande ten stadhuize, om het vraagstuk der vacanciën te bespreken. Men wenscht namelijk te bekomen dat het tijdstip der vacancien van de scholen vervroegd worde, het is te zeggen in juli in plaats van in augusti te beginnen.

BUITENLAND

Nederland.

De kindervermaken trekken in Holland de aandacht van groot en klein tot zich. Te Schagen heeft zondag een vliegerwedstrijd plaats gehad, welke door buitengewoon goed weder begunstigd werd, en waaraan door 47 jongens werd deelgenomen. Voor de vier afdeelingen der hoogst staande, groote, schoone en aardig uitgedachte vliegers waren dertien keurige prijzen, waaronder vier hoofdprijzen, beschikbaar gesteld. Na afloop van den wedstrijd werden de deelnemers en hunne helpers onthaald op koek en bier.

Het jongensfeest slaagde uitmuntend en werd door eene groote menigte belangstellenden bijgewoond. De heer J. Buis, aldaar, had een stuk weiland van ongeveer 5 hectaren voor het houden van den wedstrijd welwillend afgestaan.

Te Enschede had insgelijks dienzelfden dag een vlieger wedstrijd plaats, waaraan door 55 jongens van 10 tot 15 jaar werd deelgenomen, opgeluisterd door het muziek der schutterij. Er werden voor mooie, groote, vreemdsoortige en hoogstaande verschillende prijzen uitgedeeld, bestaande in spaarbankboekjes ; eene onafzienbare menigte woonde den wedstrijd bij. Vervolgens werd met goeden uitslag eene eerste openbare uitvoering gehouden van de *Enschedeesche Football-club*.

Frankryk.

De heer Clement, policie-kommissaris, heeft eenen der kerels aangehouden, die sedert eenigen tijd de postwagens op de linien van den ijzeren weg uitplunderen. Men heeft in zijne woning eene som van 3,200 frank in bankbiljetten gevonden, die voortkwamen van den aanzienlijken diefstal, op 31 augustus laatst gepleegd.

Amerika.

In Kanada telt men tegenwoordig over de 600 fabrieken waar kreeften worden verduurzaamd ; zij verzenden jaarlijks bij de 17 millioen blikken bussen met ingemaakte kreeften, waarvoor eene gereede markt wordt gevonden in Amerika, in de Britsche kolonien, Engeland, enz. Nu dezer dagen is eene nieuwe uitbreiding gegeven aan de zaak. Een stoomschip, de *Clifton*, heeft Newcastle, aan de Miramichibaai verlaten met een flinke lading levende zeekreeft, met bestemming naar Engeland. De *Clifton* is, naar men begrijpt, van een bun voorzien, waarin het levende gedeelte der lading zich bevindt. Met een 500-tal is deze eerste proef genomen. Brengt men de waar in goeden ter Engelsche markt, dan zal uit den onmetelijken voorraad Engeland voortaan geregeld van dit heerlijk zeeprodukt in de ruimste mate worden voorzien.

—

NIEUWE KOMEET.

In den avond van 31 augustus bemerkte de heer Brooks, van Phelps, bij Nieuw-York eene zonderlinge ster in de lucht. Hij deelde aanstonds het feit mede aan het observatorium, zoodat professor Peckermy de ster begon te bestudeeren en den 5 September vaststelde dat het een nieuw komeet was. Zij is rond, met eenen diameter van 2 graad, van negende grootte en zonder steert.

Azië.

MOORD VAN MISSIONNARISSEN.

De *Missions catholiques* brengen ons de droeve tijding aan van nieuwe slachtingen, waarvan drie missionnarissen en andere Europeanen in Cimbebazie het slachtoffer werden.

De *Soba* (koning) van Quanhama, in Ovampa, die de europeanen zeer genegen was, werd vergiftigd.

Na zijn overlijden hebben de inboorlingen de Europeanen aangerand en er een twintigtal vermoord.

Tusschen dit getal zijn drie leden der missie van den eerw. pater Duparquet, een pater en twee broeders.

Ziehier de namen van die martelaars ; pater Louis Delpech, uit het diocees van Albi ; broeder Lucien Rothan uit het diocees van Straatsburg en broeder Gerald, diocees Ierland.

Van eenen anderen kant meldt pater Duparquet uit Huilla dat de paters Hogan en Lynch tot de missie der Amboellas behoorende aan de koorts bezweken zijn.

Politiek overzicht.

DE VREDE.

Volgens alle tijdingen die vandaag aankomen zou het behoud van den vrede verzekerd zijn tusschen Duitschland en Spanje.

Te Berlyn is men geheel teruggekomen van de ontroering ontstaan tengevolge van de beleedigingen die het duitsche vaandel waren aangedaan in de straten van Madrid. De keizer Wilhelm van Pruisen heeft aan den koning van Spanje om hem de verzekering te geven dat Duitschland geenszins zoekt nadeel te brengen aan de Spaansche bezittingen en dat hij de goede verstandhouding tusschen Duitschland en Spanje niet wil storen. De keizer voegt er bij dat Duitschland afziet van de bezitting van het eiland Yap, op voorwaarde dat het recht van Spanje op de Carolinen-eilanden bepaald en herkend worde.

—

DE CAROLINEN-EILANDEN.

Volgens mededeelingen van een duitsch aardrijkskundige worden de Carolinen-eilanden, waaraan vroeger niemand dacht, maar die nu plotseling overal de aandacht trekken, bewoond door de overblijfselen van een volk, dat uitsterft en zich door leevenswijze en aard geheel onderscheidt van de negers in Australie, de Papoea's, de Maleiers en de bewoners der naburige eilandgroepen. De bewoners der Carolinen-eilanden hebben noch de sluwe listen der Maleiers, noch de ontembare woestheid der inboorlingen van Australie en Nieuw Guinea, noch de afstootende en dierlijke gelaatsuitdrukking, welke deze beide rassen gemeen hebben. Integendeel, de Caroliners zijn een vredelievend volk, dat niemand kwaad doet, van vischvangst leeft en zonder arbeid onder de tropische zon in veld en wond de heerlijkste vruchten in overvloed teelt. Ofschoon jegens de Europeanen doorgaans minzaam, liggen de stammen onderling dikwijls overhoop, maar hunne oorlogen zijn niet schrikkelijk, want zij gebruiken geene vergiftige speren en vinden eenen veldslag al zeer bloedig, wanneer 4 of 5 strijders op het slagveld blijven.

De duitsche handelsfirma Hernsheim knoopte eerst betrekkingen met de bewoners aan en richtte zoowel op de Carolinen- als op de meer oostwaarts liggende Marshall-eilanden handelsstatien op. Een lid der firma de heer Frans Hernsheim, woonde jaren geleden als duitsch consul op het eiland Jaluit, dat tot de Marshall groep behoorde en deelde later zijne herinneringen uit de Zuidzee in een uitvoerig geillustreerd werk mee.